

fremkom med, nemlig at fryge en hel Del af de Posten, som findes opførte under „Eihvervelse af nye Formuegenstande“, idet jeg der fjender, at de i Virkeligheden neppe have denne Karakter, eller at det dog kan være meget tvivlsomt, om de virkelig have denne Karakter af en Formueforøgelse. Jeg skal som sagt være meget villig dertil, men jeg vil være villig til at låne 100,000 eller flere, 100,000 Rd. af Men, naar jeg derefter sætter den virkelige Formuefremgang efter Budgettet til runde halvtanden Million, saa tror jeg ogsaa at være saa moderat, at jeg tvivler om, at Mange ville modsig, at det virkelig er en meget væsentlig Ansættelse.

Den høitærede Finantsminister begrundede sin Paastand om, at der efter det foreliggende Budget var en Tilbagegang i Formueværdi paa sin Betragtning af Sernbänernes som tvivlsomme Verdier og dels ogsaa særlig paa, at den ene Udgiftspost under § 26, nemlig den forsbopførte Post, Afdrag paa den indenlandske Gjæld, havde en ganske særegen Karakter. Den høitærede Finantsminister gjorde dog selv opmærksom paa, at den ene Million af de Penge, der herefter skulle afbetales, saa vel som paa det Finantsministeret, saa at man ikke behøvede at have videre Sorgen over den. Men at der blev dog 2 Millioner eller rettere 2100,000 Rd. tilbage under den nævnte Post, som skulde betales, og i denne Sum maatte man efter hans Mening ikke betragte som enhver anden Gjæld, men som en extraordinær Gjæld, idet der var en ganske extraordinær Forpligtelse, en særegen Væresforpligtelse, som jeg saa, maatte sige, for den nuværende Slægt til at betale den, saaledes at den ikke skulde Efterlægtes til Byrde, hvorfor man ikke burde betegne denne Afbetaling som en Formuefremgang. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan tillegne mig den samme Betragtning, og det forekommer mig, at, dersom de Udgifter, som det mærkværdige Aar 1870 ogsaa foranledigede os til at gjøre, skulde hvile som en Væresgjæld særlig paa den nulevende Slægt, som denne nødvendigtis maatte betale af sin Skattelomme, saa kunde det samme ogsaa siges om en meget betydelig Del af vor øvrige Statsgjæld, der netop er stiftet for at sikkre Landets Be-

staaen, om dette er lykkedes eller ikke, kan jo i Virkeligheden ikke forandre Noget i saa Henseende. Jeg sigter her ved selvfølgelig nærmest til den betydelige Del af Statsgjælden, som hidrører fra den sidste ulykkelige Krigs Begreb, at Ristningsudgifterne i 1870 have mere Krav paa at betales siebliffelig af Skattelommen end Krigsudgifterne fra den forrige Krig have det. Den høitærede Finantsminister angav dernæst yderligere som en særlig Grund til, at man nu af Skattelommen skulde betale Indfrielsen af de nævnte Kredtbeviser, at vel havde Ristningerne i 1870 været Anledningen til deres Udstedelse, men at det havde været nødvendigt efter deres Udstedelse at bruge en hel Del af dem for at dække det Underfund i Kassen eller det Minus, som var fremkommet derved, at Statskassen ikke havde faaet nogen Indkomststat for 1869. Denne Betragtning kan jeg heller ikke tillegne mig. Indkomstskatten har ikke været nogen ordentlig Stat, som man i et ulykkeligt Aar har renøieret paa. Den har nu været en overordentlig Stat, og naar den ikke er bleven hevet, da kan Statskassen ikke betragte det som et retmæssigt Tilgodehavende, at den saaledes et eller flere Aar har maattet indvære den. Jeg maa ialt Fald meget protestere mod, at vi naar vi i det forestaaende Finantsaar og atter til næste Aar, saafremt Finantsaars Tilstand da er ligesaa glimrende, som den lover at blive i det første Aar, uindgaa Indkomstskatten, saa end Aarskulle kunne blive overfaldne med en saa meget større Fordring af tilsværgende Skattelomme paa Grundlaaf manglende Indkomststat for Aarene 1872—74. Dette Spørgsmaal om der i Budgettet er en Formuefremgang eller en Formuetilbagegang, har jo nu ganske vist sin Interesse, men det kan dog det indrømmer jeg, ikke have nogen afgørende Indflydelse paa Vedtagelsen af selve det foreliggende Finantslovsforslag. Der er derimod en anden Betragtning, som selvfølgelig i saa Henseende har sin store Berettigelse, og som ogsaa er fremkommen fra den høitærede Finantsministers Side, den nemlig, om der ved Siden af den gode Balance, som de to Sider af Budgettet vise, ogsaa vil være